

Teresa Węgrzynowicz

Nieciecz i Niewiadoma, pow. Sokołów Podlaski

Informator Archeologiczny : badania 2, 78-79

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MAJDAN ZAHORODYŃSKI,
pow. Chełm Lubelski

patrz epoka brązu: Siedliszczce,
pow. Chełm Lubelski

MARCINKOWICE, pow.
Nowy Sącz

patrz wczesne średniowiecze

NIECIECZ I NIEWIADOMA,
pow. Sokołów Podlaski

Państwowe Museum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Teresa Węgrzynowicz. Finansowało
PMA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Osady z epoki
brązu i okresu wczesnego halszackiego /kultura łużycka/
oraz cmentarzysko z okresu średniowiecza/?/.

Badania zwiadowcze trwały od 10 do 29 lipca br. Podjęto je ce-
lem slobalizowania znanej ze wsi Niewiadoma osady łużyckiej z okre-
su halszackiego, z której w okresie międzywojennym wydobyto nie-
liczne ale interesujące materiały ceramiczne. Z tej samej miejsco-
wości pochodzi także skarb ozdób brązowych o analogicznej chronologii.

Wzdłuż biegu bezimiennej strugi, wpadającej do rzeki Cetyni od-
kryto 4 stanowiska kultury łużyckiej, najprawdopodobniej osady z
epoki brązu i wczesnej epoki żelaza. Wspomniana struga stanowi gra-
nicę między wsiami Niewiadoma i Niececz. Badania systematyczne prze-
prowadzono na g. antach wsi Niececz, ponieważ z obszaru stanowiska
kultury łużyckiej pobierany tu był aktualnie piasek i istniało nie-
bezpieczeństwo całkowitego zniszczenia obiektu. Wyeksplorowano odci-
nek najbardziej zagrożony, stwierdzając obecność warstwy kulturowej
i słabo czytelnych zarysów jam. Ubogi materiał ceramiczny pozwala

datować osadę na wczesną fazę kultury Łużyckiej, tj. na III-IV okres epoki brązu.

Na osadnictwo kultury Łużyckiej nałożyło się na badanym odcinku omentarsysko szkieletowe, uszkadzając starsze obiekty i powodując, że tylko nieliczne sabytki można usnąć sa znalezione in situ. Groby pozbawione były wyposażenia i jedynie wyprostowana pozycja szkieletów z rękami złożonymi na miednicy oras stosunkowo dobry stan zachowania kości pozwalają sądzić, że omentarsysko pochodzi se średniowiecza. Dalsze kontynuowanie tu prac wykopaliskowych nie wydaje się celowe. Wskazane jest natomiast wykonanie sondaży na pozostałych stanowiskach kultury Łużyckiej.

NIEWIADOMA, pow. Sokołów Podlaski patrz wczesne średniowiecze

NOWA HUTA - Kościelniki Czo patrz okres neolitu

NOWA HUTA - Mogiła patrz okres neolitu

OBORNIKI ŚLĄSKIE, pow. Trzebnica Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Joanna Domańska przy współudziale mgr Jerzego Gołubkowa. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarsysko s młodszej epoki brązu i okresu halstaackiego /kultura Łużycka/.